

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 633

HỌC THEO ĐỜI SỐNG CỦA PHẬT

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng Chủ nhật ngày 05/09/2021.

Chúng ta phải học theo đời sống của Phật, học theo cách khởi tâm động niệm của Phật, học theo cách làm của Phật. Chúng ta phải dùng tâm của Phật, lời nói của Phật, hành vi của Phật thì mới được gọi là học Phật. Chúng ta không thể “*một bước lên trời*” vừa học Phật thì giống được ngay. Chúng ta phải làm từ những điều nhỏ, dần dần sẽ giống Phật. Nhiều người phải trải qua vô lượng kiếp tu hành, nhiều người chỉ cần trong một thời gian ngắn. Ngài Lục Tổ Huệ Năng vốn là một người đốn củi, tâm hồn rất thuần lương chất phác, chỉ nghe một câu thì bừng tỉnh ngộ và trở thành một con người hoàn toàn khác. Chúng ta thì khó vì vọng tưởng phân biệt chấp trước của chúng ta quá nhiều, nhiều đến mức không chỉ làm phiền bản thân mình mà còn làm phiền người khác.

Phật dạy rất kỹ: “*Y trí bất y thức*”, phải y theo trí tuệ, không y theo tình cảm. Đời sống của Phật không có tự tư tự lợi, không có tình riêng mà quan tâm đến tất cả chúng sanh. Chúng ta đa phần thì ngược lại. Chúng ta y theo tình cảm, thương ai đó thì sinh tâm chiếm hữu, khống chế, nhớ ai đó thì cứ gọi điện cho người đó, mua quà tặng người đó. Đó là tâm phân biệt chấp trước. Ví dụ chúng ta nhớ đến Thầy thì nên bắt chước làm theo Thầy, như vậy mới đúng! Chúng ta dính mắc hoàn toàn, sai lầm khi tự cho mình quyền yêu thương ai đó, bảo vệ người đó, thường xuyên thăm hỏi người đó. Đó là phiền phức, đó là cá nhân. Việc làm đúng nhất là chúng ta học tập điem tốt của người đó và bắt chước làm theo.

Chúng ta học Phật thì phải học theo tâm của Phật, học theo lời nói của Phật, học theo hành vi của Phật.

Thầy học Hòa Thượng thì cả đời Thầy luôn cố gắng làm theo Hòa Thượng, nhưng không mong cầu bất cứ điều gì từ Hòa Thượng. Thầy chưa bao giờ được trực tiếp gặp Hòa Thượng. Thầy chưa bao giờ tranh thủ cơ hội để gặp Ngài, để chụp hình kỷ niệm với Ngài. Thầy gặp Hòa Thượng trong những lần tham gia pháp hội ở Singapore, ở Anh (*London & xứ Wales*) nhưng Thầy đứng ở xa. Thầy đứng cách Ngài khoảng 5m nhưng không cố gắng được nói chuyện với Ngài bằng ngôn ngữ của Ngài để giới thiệu bản thân hoặc nói về những đĩa giảng của Ngài mà Thầy đã dịch. Thầy chỉ đứng nhìn, dùng mắt của mình để chụp hình lại vóc dáng, cử chỉ, thân tướng của Ngài. Trên giảng đường Ngài đoan nghiêm như thế nào thì ở bên ngoài Ngài cũng đoan nghiêm y như vậy.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta muốn học Phật thì cách học là nương theo tiêu chuẩn của Phật để sửa đổi nơi chính mình. Chúng ta sửa đổi tư tưởng, kiến giải, hành vi của chính mình theo tư tưởng, kiến giải, hành vi của Phật. Đành rằng nhất thời ta chưa giống Phật nhưng ta cố gắng làm, làm một cách chuyên cần, miệt mài thì chắc chắn sẽ giống***”.

Trong cuộc sống này, Phật đã cảnh báo mọi sự với chúng ta. Nếu chúng ta không chuẩn bị cho nội tâm tinh thần của mình thì đến lúc gặp sự, đến lúc sanh lão bệnh tử chúng ta sẽ bị khủng hoảng. Lúc đó chúng ta vội vàng tìm sự bám víu thì Phật cũng không giúp được. Chúng sanh tâm cảnh như vậy nhiều vô số kể. Đến lúc đối mặt với sinh tử mới vội vàng đi tìm cầu sự màu nhiệm thì làm sao có được! Khi Thầy bị bệnh khổ, đối mặt với sanh tử, một mình Thầy âm thầm vượt qua. Thầy không nhắn tin thông báo cho mọi người, không làm cho mọi người bị động tâm. Một anh Trưởng tràng bên Mỹ hôm qua xem lễ tri ân Cha Mẹ, khi nghe Thầy Phương chia sẻ, anh ấy giật mình vì hồi Thầy sang Mỹ để tham gia Phật sự và các nghi lễ phóng sinh, Thầy đang ốm nặng mà anh ấy không hề hay biết. Chúng ta phải có sự chuẩn bị, không ỷ nhờ, không nương cậy.

Chúng ta học Phật thì phải đem tất cả những hành vi trái ngược với tự tánh thầy đều thay đổi lại. Như vậy mới là tu hành. Tu hành không phải là một ngày tụng bao nhiêu biến Kinh, lễ bao nhiêu lễ. “Hành” chính là hành vi.

- **Khởi tâm động niệm là hành vi của tư tưởng.**
- **Lời nói là hành vi của miệng.**
- **Tất cả những tạo tác của thân thể là hành vi của thân.**

Hành vi dù nhiều nhưng Phật chỉ dùng 3 chữ Thân – Khẩu - Ý thì hoàn toàn bao gồm đầy đủ. Ta phải từ nơi đây mà sửa bản thân, nhìn vào tiêu chuẩn của Phật để sửa chính mình, nhìn vào tiêu chuẩn của những bậc Thầy khả kính như Hòa Thượng để làm theo. Như vậy mới đúng!

Phật rất trí tuệ. Trong “*Tứ Y Pháp*”, Phật dạy rất kỹ:

1. Y pháp bất y nhân

2. Y nghĩa bất y ngữ

3. Y trí bất y thức

4. Y liễu nghĩa, bất y bất liễu nghĩa

Chúng ta cứ y theo tiêu chuẩn của Phật mà theo. Pháp là pháp. Người là người. Nhiều khi chúng ta nhầm lẫn, chúng ta thấy người làm sai thì cho rằng pháp sai. Pháp không sai, mà người làm sai. Chúng ta y theo trí tuệ chứ không y theo cảm tình riêng của mình. Y theo cảm tình riêng là đọa lạc. Tổ Ấn Quang xưa kia đã từng mắng học

trò của mình: **“Không lo tu hành đi, còn đến thăm ta làm gì! Năm ngoái đã đến thăm rồi, năm nay không phải thăm nữa! Sau này không được thăm nữa!”**. Không phải các Ngài vô tình mà đó là sự từ bi của các Ngài.

Hòa Thượng nói: **“Khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng ta, mỗi giờ mỗi phút, mỗi giây phải đề cao cảnh giác. Một ý niệm của chúng ta khởi lên, chúng ta phải biết đây là ý niệm thiện hay ác. Vì chúng sanh mà lo nghĩ là thiện. Vì tự tư tự lợi của mình mà lo nghĩ là ác”**.

Cuộc đời có nhiều chuyện vui! Trước đây, có một người từ bên Mỹ gọi điện cho Thầy, bày tỏ mong muốn được lễ lạy, bái Thầy là Thầy. Thầy nói họ hãy coi Hòa Thượng là Thầy, hướng đến Phật mà lạy. Họ kiên quyết lạy Thầy 3 lạy rất nghiêm túc. Hai năm sau, người đó lại gọi điện cho Thầy, nói là xin phép không học theo Thầy nữa. Thầy nói là Thầy chưa từng nhận cái lạy Thầy trò đó. Đúng là trò hề! Như vậy thì làm sao mà thoát được khổ!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải biết có nên khởi lên ý niệm này hay không. Cho dù là ý niệm thiện thì tốt nhất ý niệm thứ hai khởi lên lập tức phải chuyển thành A Di Đà Phật. Vì niệm thứ hai mà khởi lên thì sẽ chuyển từ thiện thành bất thiện, chuyển thành vọng tưởng, phiền não, phân biệt, chấp trước”**.

Chúng ta triền miên, miên man trong vọng tưởng. Mấy tháng nay, Thầy làm rất nhiều việc nhưng tất cả đều phải tuân thủ đúng giờ. Thầy làm việc đúng giờ, đi nghỉ đúng giờ để bảo đảm sức khỏe, để 1200 đề tài này không bị gián đoạn. Em ruột của Thầy gặp khó khăn kinh tế. Thầy chỉ giúp người em 2 lần, giúp ở một mức nhất định, đến lần thứ 3 thì Thầy không giúp nữa, để người em tự làm tự chịu. Thầy không tình chấp.

Hòa Thượng nói: **“Trong một ngày từ 8 giờ đến 16 giờ, trong tâm có Phật, trong ý niệm có Phật, trên hình tướng đều là Phật. Tâm là Phật tâm. Tâm Phật là tâm Chân Thành, tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Chánh Giác, tâm Từ Bi. Trong đời sống, sinh hoạt, công việc, đối nhân xử thế tiếp vật, chúng ta phải tương ứng với 5 hạnh này. Đây mới chính là Phật hạnh, đây mới chính là đời sống của Phật. Trong tâm của chúng ta có Phật, trong ý niệm của chúng ta có Phật, trên hình thức của chúng ta cũng là hình thức của Phật. Tâm là tâm Phật. Hạnh là hạnh Phật, thân là thân Phật. Như vậy thì tốt rồi! Việc này phải thật làm!”**.

Học Phật không phải là quy y Phật để được Phật che chở, để không bị ma quỷ phá. Thầy từng giảng đề tài: **“Phật hiệu có thể gián đoạn, nhưng Phật tâm không được gián đoạn”**. Tâm của chúng ta suốt ngày luôn vì chúng sanh mà lo nghĩ. Ngài Lý Mộc Nguyên một ngày chỉ ngủ khoảng 2 đến 3 tiếng. Ngài thậm chí không có thời gian ăn cơm, thời gian niệm Phật rất ít, chỉ toàn tâm toàn lực vì chúng sanh mà phục vụ và lo nghĩ. Hòa Thượng nói: **“Tất cả thời gian của chúng ta đều vì chúng sanh mà lo nghĩ thì một ngày chúng ta niệm Phật một vài câu đã là tương ứng với Phật rồi. Bởi vì tâm đó là tâm Phật”**.

Hòa Thượng giải thích: **“Tâm Phật là tâm gì? Tâm Phật là tâm Chân Thành, tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Chánh Giác, tâm Từ Bi. Ngày nay, chúng ta ở trong cuộc sống thường ngày, mặc áo, ăn cơm, tu hành**

phải từ tâm Chân Thành, tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Chánh Giác, tâm Từ Bi mà khởi tu. Trên “Kinh Đại Thừa” gọi đây là tu Phật hạnh. Bạn tu hành công phu có lực, kế nhập vào cảnh giới thì bạn là tâm Phật, bạn là hạnh Phật. Tướng mạo, thể chất của bạn sẽ thay đổi, ngày càng khỏe mạnh, cường tráng. Bạn càng ngày càng trẻ ra. Không luận bạn ở bất cứ cương vị công tác hay thân phận nào, bạn luôn chuyển đổi hành vi của thân khẩu ý, luôn kiểm soát khởi tâm động niệm của mình, luôn giữ tâm Phật, nói lời nói của Phật, làm ra hành vi của Phật thì bạn thành Phật rồi”. Hòa Thượng đã làm ra kiệt tác này. Khi Ngài 70 tuổi, thị giả lo lắng mời bác sĩ đến thăm khám cho Ngài. Các chỉ số trong máu của Ngài đẹp như của một thanh niên. Hòa Thượng không đàm huyền thuyết diệu. Vậy mà có người cho rằng Hòa Thượng chỉ có pháp giải, không có pháp hành. Nói theo cách thế gian, họ thật “to gan” mới dám nói như vậy!

Chúng ta nếu không thường phản tỉnh, không thường tự suy xét thì sẽ dễ dàng bị dẫn sai. Chúng ta đã có một pháp tu rất rõ ràng thì cứ y theo pháp này mà tu hành. Chúng ta không cần thiết phải động tâm động niệm đi nghe người ta nói. Thầy chưa từng quy y, không có một vị Thầy nào chính thức quy y cho Thầy. Ngày xưa, bà nội đưa Thầy đến chùa. Thầy hầu cơm cho một vị Thầy ở ngôi chùa đó. Ngài ăn xong thì Thầy ăn. Sau đó một vài năm thì Thầy chuyển đi nơi khác.

Bài học hôm nay rất tròn đầy, ý nghĩa rất sâu sắc, đưa ra cương lĩnh tu học rất rõ ràng:

- Nếu chúng ta không kiểm soát khởi tâm động niệm của mình thì tâm của chúng ta luôn cận kề với tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn.
- Chúng ta lấy tư tưởng, kiến giải, ngôn hạnh của Phật để thay đổi tư tưởng, kiến giải, ngôn hạnh của mình.
- Chúng ta tu hành phải từ tâm Chân Thành, tâm Thanh Tịnh, tâm Bình Đẳng, tâm Chánh Giác, tâm Từ Bi mà tu. Đời sống, sinh hoạt, công việc, đối nhân xử thế tiếp vật đều tương ứng với 5 tâm này. Thật ra, khi tâm chúng ta đã đạt đến một mức độ nhất định thì năm tâm này chỉ là một tâm. Năm tâm chỉ là một tâm. Chúng ta phải tu từ nơi tâm.
- Phật dạy: “**Nhất thiết vi tâm tạo**”, tất cả đều từ tâm tạo ra. Chúng ta phân biệt đối đãi là xa rời tâm Phật. Xa rời tâm Phật thì vĩnh viễn không thể thành Phật.
- Chúng ta học theo đời sống của Phật, cứ làm việc của Phật thì sẽ trở thành Phật. Muốn làm Phật Bồ Tát thì đừng làm việc của chúng sanh. “**Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức làm tiểu nhân**”. Chúng ta tự làm tự chịu, không trách ai được.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!